॥श्रीसूर्य-नमस्कारः॥

॥ पूर्वाङ्गविघ्नेश्वरपूजा॥

(आचम्य)

शुक्राम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणान् आयम्य। ॐ भूः + भूर्भुवः सुवृरोम्। (अप उपस्पृश्य, पुष्पाक्षतान् गृहीत्वा) ममोपात्तसमस्त दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं करिष्यमाणस्य कर्मणः निर्विघ्नेन परिसमाप्त्यर्थम् आदौ विघ्नेश्वरपूजां करिष्ये।

ॐ गृणानां त्वा गृणपंति हवामहे कविं केवीनामुंपमश्रंवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद् सादनम्॥ अस्मिन् हरिद्राबिम्बे महागणपतिं ध्यायामि, आवाहयामि।

ॐ महागणपतये नमः आसनं समर्पयामि।
पादयोः पाद्यं समर्पयामि। हस्तयोरध्यं समर्पयामि।
आचमनीयं समर्पयामि।
ॐ भूर्भुवस्सुवः। शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि।
स्नानान्तरमाचमनीयं समर्पयामि।
वस्नार्थमक्षतान् समर्पयामि।
यज्ञोपवीताभरणार्थे अक्षतान् समर्पयामि।
दिव्यपरिमलगन्थान् धारयामि।
गन्थस्योपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि। अक्षतान् समर्पयामि।
पुष्पमालिकां समर्पयामि। पुष्पैः पूजयामि।

॥ अर्चना ॥

1. ॐ सुमुखाय नमः

10. ॐ गणाध्यक्षाय नमः

2. ॐ एकदन्ताय नमः

11. ॐ फालचन्द्राय नमः

3. ॐ कपिलाय नमः

12. ॐ गजाननाय नमः

4. ॐ गजकर्णकाय नमः

13. ॐ वऋतुण्डाय नमः

5. ॐ लम्बोदराय नमः

14. ॐ शूर्पकर्णाय नमः

6. ॐ विकटाय नमः

15. ॐ हेरम्बाय नमः

7. ॐ विघ्नराजाय नमः

16. ॐ स्कन्दपूर्वजाय नमः

8. ॐ विनायकाय नमः

17. ॐ सिद्धिविनायकाय नमः

9. ॐ धूमकेतवे नमः

18. ॐ विघ्नेश्वराय नमः

नानाविधपरिमलपत्रपुष्पाणि समर्पयामि॥ धूपमाघ्रापयामि। अलङ्कारदीपं सन्दर्शयामि। नैवेद्यम्। ताम्बुलं समर्पयामि।

कर्पूरनीराजनं समर्पयामि। कर्पूरनीराजनानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि।

वऋतुण्डमहाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ।

अविष्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा॥

प्रार्थनाः समर्पयामि।

अनन्तकोटिप्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि। छत्रचामरादिसमस्तोपचारान् समर्पयामि।

॥ प्रधान-पूजा - श्री-सूर्यनारायण-पूजा॥

शुक्राम्बरधरं विष्णुं शशिवणं चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणान् आयम्य। ॐ भूः + भूर्भुवः सुव्रोम्।

॥सङ्कल्पः॥

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शुभे शोभने मुहूर्ते अद्यब्रह्मणः द्वितीयपरार्द्धे श्वेतवराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे प्रथमे पादे जम्बूद्वीपे भारतवर्षे भरतखण्डे मेरोः दक्षिणेपार्श्वे शकाब्दे अस्मिन् वर्तमाने व्यावहारिके प्रभवादि षष्टिसंवत्सराणां मध्ये () नाम संवत्सरे उत्तरायणे / दक्षिनायने ()-ऋतौ () मासे शुक्लपक्षे नवम्यां शुभितथौ (इन्दु/भौम/बुध/गुरु/भृगु /स्थिर/भानु) वासरयुक्तायाम् () नक्षत्रयुक्तायां ()-योग ()-करण-युक्तायां च एवं गुण-विशेषण-विशिष्टायाम् अस्याम् नवम्यां शुभितथौ अस्माकं सहकुटुम्बानां क्षेमस्थैर्य-धैर्य-वीर्य-विजय आयुरारोग्य ऐश्वर्याभिवृद्धर्थम् धर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधफलपुरुषार्थसिद्धर्थं पुत्रपौत्राभिवृद्धर्थम् इष्टकाम्यार्थसिद्धर्थम् मम इहजन्मनि पूर्वजन्मनि जन्मान्तरे च सम्पादितानां ज्ञानाज्ञानकृतमहापातकचतुष्टय व्यतिरिक्तानां रहस्यकृतानां प्रकाशकृतानां सर्वेषां पापानां सद्य अपनोदनद्वारा सकल पापक्षयार्थं श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणप्रीत्यर्थं श्री-सूर्यनारायण-प्रसाद-सिद्धर्थं श्री-सूर्यनारायण-पूज-पुरस्सरं तृचकल्पेन अरुणप्रश्नेन च श्री-सूर्यनमस्कारान् करिष्ये। तदङ्गं कलशपूजां च करिष्ये। श्रीविघ्नेश्वराय नमः यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि। (गणपति प्रसादं शिरसा गृहीत्वा)

॥ आसन-पूजा॥

पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः। कूर्मो देवता॥

पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता। त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चाऽऽसनं कुरु॥

॥ घण्टापूजा ॥

आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम्। घण्टारवं करोम्यादौ देवताऽऽह्वानकारणम्॥

॥ कलशपूजा॥

ॐ कलशाय नमः दिव्यगन्धान् धारयामि। ॐ गङ्गायै नमः। ॐ यमुनायै नमः। ॐ गोदावर्यै नमः। ॐ सरस्वत्यै नमः। ॐ नर्मदायै नमः। ॐ सिन्धवे नमः। ॐ कावेर्यै नमः। ॐ सप्तकोटिमहातीर्थान्यावाहयामि।

(अथ कलशं स्पृष्ट्वा जपं कुर्यात्) आपो वा इद सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः पृशव् आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः स्वराडापृश्छन्दा्र्रस्यापो ज्योती्र्रष्यापो यज्र्र्ष्यापः सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम्॥

> कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः। मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः॥

कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुन्धरा। ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदोऽप्यथर्वणः। अङ्गेश्च सहिताः सर्वे कलशाम्बुसमाश्रिताः॥

गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति। नर्मदे सिन्धुकावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु॥ सर्वे समुद्राः सरितः तीर्थानि च ह्रदा नदाः। आयान्तु देवपूजार्थं दुरितक्षयकारकाः॥ ॐ भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवेः।

(इति कलशजलेन सर्वोपकरणानि आत्मानं च प्रोक्ष्य।)

॥ आत्मपूजा॥

ॐ आत्मने नमः, दिव्यगन्धान् धारयामि।

१. ॐ आत्मने नमः ४. ॐ जीवात्मने नमः

२. ॐ अन्तरात्मने नमः ५. ॐ परमात्मने नमः

३. ॐ योगात्मने नमः ६. ॐ ज्ञानात्मने नमः

समस्तोपचारान् समर्पयामि।

देहो देवालयः प्रोक्तो जीवो देवः सनातनः। त्यजेदज्ञाननिर्माल्यं सोऽहं भावेन पूजयेत्॥

॥ पीठपूजा ॥

1. ॐ आधारशक्त्ये नमः 8. ॐ रत्नवेदिकाये नमः

2. ॐ मूलप्रकृत्यै नमः 9. ॐ स्वर्णस्तम्भाय नमः

3. ॐ आदिकूर्माय नमः 10. ॐ श्वेतच्छत्राय नमः

4. ॐ आदिवराहाय नमः 11. ॐ कल्पकवृक्षाय नमः

5. ॐ अनन्ताय नमः 12. ॐ क्षीरसमुद्राय नमः

6. ॐ पृथिव्यै नमः 13. ॐ सितचामराभ्यां नमः

7. ॐ रत्नमण्डपाय नमः 14. ॐ योगपीठासनाय नमः

॥गुरु ध्यानम्॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः। गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः॥

॥ कुम्भे वरुण-सूर्य-नारायण-पूजा॥

ॐ। इमं में वरुण श्रुधी हर्वमुद्या चं मृडय। त्वामंवस्युराचंके॥ तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमानुस्तदाशांस्ते यजंमानो ह्विर्भिः। अहेंडमानो वरुणेह बोध्युरुंश रस् मा न आयुः प्रमोंषीः॥

अस्मिन् कुम्भे सकल-तीर्थाधिपतिं वरुणं ध्यायामि। वरुणमावाहयामि।

ॐ। आ सत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंत्रमृतं मर्त्यं च। हिर्ण्ययेन सिवता रथेनाऽदेवो यांति भुवंना विपश्यन्।

सूर्यं सुन्दरलोकनाथममृतं वेदान्तसारं शिवम् ज्ञानं ब्रह्ममयं सुरेशममलं लोकेकचित्तं प्रभुम्। इन्द्रादित्यनराधिपं सुरगुरुं त्रैलोक्यचूडामणिं विष्णुब्रह्मशिवस्वरूपहृदयं वन्दे सदा भास्करम्॥

अस्मिन् कुम्भे श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणं ध्यायामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायणम् आवाहयामि।

आसनं समर्पयामि। पाद्यं समर्पयामि। अर्घ्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। मधुपर्कं समर्पयामि। शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि। स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि। वस्त्रं समर्पयामि। उपवीतं समर्पयामि। आभरणम् समर्पयामि। गन्धान् धारयामि। गन्धस्योपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयमि। अक्षतान् समर्पयामि। पृष्पाणि समर्पयामि।

॥ अर्चना ॥

- 1. ॐ मित्राय नमः
- 2. ॐ रवये नमः
- 3. ॐ सूर्याय नमः
- ॐ भानवे नमः

- 5. ॐ खगाय नमः
- 6. ॐ पूष्णे नमः
- 7. ॐ हिरण्यगर्भाय नमः
- 8. ॐ मरीचये नमः

9. ॐ आदित्याय नमः

11. ॐ अर्काय नमः

10. ॐ सवित्रे नमः

12. ॐ भास्कराय नमः

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः नानाविध-परिमलपत्रपृष्पाणि समर्पयामि।

॥ उत्तराङ्गपूजा॥

धूपमाघ्रापयामि। अलङ्कारदीपं सन्दर्शयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः नैवेद्यं निवेदयामि। निवेदनान्तरम् आचमनीयं समर्पयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि।

भास्करायं विद्यहें महद्युतिकरायं धीमहि। तन्नों आदित्यः प्रचोदयाँत्।

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः समस्त अपराध क्षमापनार्थं कर्पूरनीराजनं दर्शयामि। कर्पूरनीरजनानन्तरम् आचमनीयं समर्पयामि। रक्षां धारयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः वेदोक्तमन्त्रपुष्पाञ्जलिं समर्पयामि। स्वर्णपुष्पं समर्पयामि। श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः प्रदक्षिणनमस्काराः समर्पयामि।

॥ न्यासः ॥

ओं अस्य श्रीसूर्यनमस्कार-महामन्त्रस्य, कण्वपुत्रः प्रस्कन्न ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, श्रीसूर्यनारायणो देवता।

ह्रां बीजम्, ह्रीं शक्तिः ह्रूं कीलकम्। श्रीसूर्यनारायण-प्रसाद-सिद्ध्यर्थे नमस्कारे विनियोगः।

ह्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः।

हीं तर्जनीभ्यां नमः।

ह्रं मध्यमाभ्यां नमः।

हैं अनामिकाभ्यां नमः। हों कनिष्ठिकाभ्यां नमः। हः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

हां हृदयाय नमः। हीं शिरसे स्वाहा। हूं शिखाये वषट्। हैं कवचाय हुम्। हीं नेत्रत्रयाय वौषट्। हः अस्त्राय फट्।

भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः॥

॥ध्यानम्॥

उदयगिरिमुपेतं भास्करं पद्महस्तं सकलभुवननेत्रं नूतनरत्नोपधेयम्। तिमिरकरिमृगेन्द्रं बोधकं पद्मिनीनां सुरगुरुमभिवन्दे सुन्दरं विश्वरूपम्॥

लं-पृथिव्यात्मने गन्धं समर्पयामि। हं- आकाशात्मने पृष्पाणि समर्पयामि। यं-वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि। रं-वह्न्यात्मने दीपं दर्शयामि। वं-अमृतात्मने अमृतोपहारं निवेदयामि। सं-सर्वात्मने सर्वोपचारान् समर्पयामि॥

॥ नमस्कारा:॥

ॐ गुणानां त्वा गुणपंति हवामहे कविं केवीनामुप्मश्रंवस्तमम्। ज्येष्टराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नेः शृण्वन्नृतिभिः सीद् सादेनम्॥ ॐ महागणपतये नमः॥

> उमाकोमल-हस्ताज्ञ-सम्भावित-ललाटकम्। हिरण्यकुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्करस्रजम्॥

ॐ श्री वल्ली देवसेना समेत सुब्रह्मण्यस्वामिने नमः॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः। गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्री-गुरवे नमः॥

गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणाम्। निधये सर्वविद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः॥

विनतातनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः। सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्च अरुणो मे प्रसीदतु॥

रज्जुवेत्रकशापाणिं प्रसन्नं कश्यपात्मजम्। सर्वाभरणदीप्ताङ्गमरुणं प्रणमाम्यहम्॥

ॐ कर्मसाक्षिणे अरुणाय नमः॥

अग्निमींळे पुरोहितं यज्ञस्यं देवमृत्विजम्ं। होतांरं रब्न-धातंमम्॥ ऋग्वेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

इषेत्वोर्जे त्वां वायवंः स्थो पायवंः स्थ देवो वंः सिवता प्रापयतु श्रेष्ठंतमाय कर्मणे॥ यजुर्वेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

अग्न आयांहि वीतये गृणानो ह्व्यदांतये। नि होतां सध्सि बहिषि॥ सामवेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥ शन्नों देवीर्भिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शं योर्भिस्नंवन्तु नः॥ अथर्ववेदात्मने सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः - १० (महानारयणोपनिषत्))

घृणिः सूर्यं आदित्यो न प्रभां वात्यक्षंरम्। मधुं क्षरन्ति तद्रंसम्। सृत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः १/प्रश्नः - ४)

त्रणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥३२॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

- ॐ ह्राम्। उद्यन्नद्य मित्रमहः। मित्राय नमः॥
- ॐ ह्रीम्। आरोहन्नुत्तंरां दिवम्ं। रवये नमः॥
- ॐ हूम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। सूर्याय नमः॥
- 🕉 ह्रैम्। हरिमाणं च नाशय। भानवे नमः॥
- ॐ ह्रौम्। शुकेषु मे हरिमाणम्ं। खगाय नमः॥
- ॐ हः। रोपुणाकांसु दध्मसि॥ पूष्णे नमः॥
- ॐ ह्राम्। अथों हारिद्रवेषुं मे। हिरण्यगर्भाय नमः॥
- ॐ ह्रीम्। हरिमाणं नि दंध्मसि। मरीचये नमः॥
- ॐ ह्रम्। उदंगाद्यमांदित्यः। आदित्याय नमः॥
- ॐ हैम्। विश्वेन सहंसा सह। सवित्रे नमः॥
- ॐ ह्रौम्। द्विषन्तुं ममं रुन्धयन्। अर्काय नमः॥

- ॐ हः। मो अहं द्विष्तो रंधम्। भास्कराय नमः॥
- ॐ ह्रां ह्रीम्। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोह्नुत्तर्गुं दिवम्ं। मित्र-रविभ्यां नमः॥
- ॐ हूं हैम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृरिमाणं च नाशय। सूर्य-भानुभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रौं हः। शुकेषु मे हरिमाणम्ं। रोप्णाकांसु दध्मसि॥ खग-पूषभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रां ह्रीम्। अथों हारिद्रवेषुं मे। हुरिमाणुं नि दंध्मसि। हिरण्यगर्भ-म्रीचिभ्यां नमः॥
- ॐ हूं हैम्। उदंगाद्यमांदित्यः। विश्वेन सहंसा सह। आदित्य-सवितृभ्यां नमः॥
- ॐ ह्रौं हः। द्विषन्तुं मर्म र्न्थयन्। मो अहं द्विष्तो र्रथम्। अर्क-भास्कराभ्यां नमः॥
- ॐ हां हीं हूं हैम्। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोह्नुत्तंरां दिवम्। हृद्रोगं ममें सूर्य। हिरमाणं च नाशय। मित्र-रवि-सूर्य-भानुभ्यो नमः॥
- ॐ हौं हः हां हीम्। शुकेषु मे हिर्माणम्ं। रोप्णाकांसु दध्मसि॥ अथों हारिद्रवेषुं मे। हिर्माणुं नि दध्मसि। खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीचिभ्यो नमः॥
- ॐ हूं हैं हों हः। उदंगाद्यमादित्यः। विश्वेन सहंसा सह। द्विषन्तं ममं रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रिधम्। आदित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥
- ॐ हां हीं हूं हैं हों हः। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोह्नुत्तंरां दिवम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृरिमाणं च नाशय। शुकेषु मे हिर्माणम्। रोप्णाकांसु दध्मसि॥ मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूषभ्यो नमः॥
- ॐ हां हीं हूं हैं हौं हः। अथों हारिद्रवेषुं मे। हृरिमाणुं नि देध्मसि। उदंगाद्यमादित्यः। विश्वेन सहंसा सह। द्विषन्तं ममं रन्धयन्ं। मो अहं द्विषतो रंधम्। हिरण्यगर्भ-मरीच्यादित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकं - ३/प्रश्नः - ७/अनुवाकः - ६/ पञ्चादयः ७६-७७)

ॐ हां हीं हूं हैं हों हः। ॐ हां हीं हूं हैं हों हः। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोह्नुत्तर्गं दिवम्। हृद्रोगं ममं सूर्य। हृरिमाणं च नाशय। शुकेषु मे हिरिमाणम्। रोपणाकांसु दध्मिस॥ अथों हारिद्रवेषुं मे। हृरिमाणं नि देध्मिस। उदंगाद्यमांदित्यः। विश्वेन सहंसा सह। द्विषन्तं ममं रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रिधम्। मित्र-रवि-सूर्य-भानु-खग-पूष-हिरण्यगर्भ-मरीच्यादित्य-सवित्रर्क-भास्करेभ्यो नमः॥

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम्॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः - १० (महानारयणोपनिषत्))

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपंति तत्र ता ऋचस्तद्दचा मंण्डल् स ऋचां लोकोऽथ् य एष एतस्मिन्मण्डलेऽचिंदीप्यते तानि सामानि स साम्नां मण्डल् स साम्नां लोकोऽथ् य एष एतस्मिन्मण्डलेऽचिंषि पुरुष्यस्तानि यजूर्षेषि स यज्ञेषा मण्डल् स यज्ञेषां लोकः सैषा त्र्य्येवं विद्या तपिति य एषौऽन्तरांदित्ये हिर्ण्मयः पुरुषः॥३१॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम्॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रश्नः - १० (महानारयणोपनिषत्))

आदित्यो वै तेज् ओजो बलं यश्श्रक्षः श्रोत्रंमात्मा मनों मृन्युर्मनुंर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुरांकाशः प्राणो लोंकपालः कः किं कं तथ्सत्यमन्नंममृतों जीवो विश्वः कत्मः स्वंयम्भु ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुंज्य सलोकतांमाप्रोत्येतासांमेव देवतांना सायुंज्य सायुंज्य सार्थिता समानलोकतांमाप्रोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥३२॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बासमेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः॥

॥ अरुणप्रश्नः॥

ॐ भुद्रं कर्णिभिः शृणुयामं देवाः। भुद्रं पंश्येमाक्षिभिर्यजंत्राः। स्थिरेरङ्गैं स्तुष्टुवा संस्तुनूभिः। व्यशेम देविहेतं यदायुः। स्वस्ति न् इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहुस्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैं स्तुष्टुवा र संस्तुनूभिः। व्यशेम देवितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु। आपंमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः॥१॥

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्चस्क्रिंद्या। वाय्वश्वां रिम्पितयः। मरींच्यात्मानो अद्रुंहः। देवीर्भुवनसूर्वरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत। महानाम्नीर्महामानाः महसो महसः स्वः। देवीः पंजन्यसूर्वरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत॥२॥

अपाश्चंिष्णम्पा रक्षः। अपाश्चंिष्णम्पा रघमं। अपाँघामपं चावर्तिम्। अपदेवीरितो हित। वर्ज्ञं देवीरजीता ॥ भवंनं देवसूवंरीः। आदित्यानदितिं देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषंत। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आप ओषंधयः। सुमृडीका सरंस्वति। मा ते व्योम सन्दर्शि॥३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[8]

स्मृतिः प्रत्यक्षंमैतिह्यम्। अनुंमानश्चतुष्ट्यम्। एतैरादिंत्यमण्डलम्। सर्वेरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते। सर्वस्माद्भवनाद्धि। तस्याः पाकविंशेषेण। स्मृतं कालविशेषणम्। नदीव प्रभवात्काचित्। अक्षय्याध्स्यन्दते यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सोरुः सतीं न निवंति। एवं नानासंमुत्थानाः। कालाः संवथ्सर श्रिताः। अणुशश्च मंहशृश्च। सर्वे समवयत्रितम्। सतैः सुर्वेः संमाविष्टः। ऊरुः संन्न निवर्तते। अधिसंवथ्संरं विद्यात्। तदेवं लक्षणे॥५॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यंते। संवथ्सरः प्रंत्यक्षेण। नाधिसंत्वः प्रदृश्यंते। पटरों विक्लिधः पिङ्गः। एतद्वंरुणलक्षंणम्। यत्रैतंदुपदृश्यंते। सहस्रं तत्र नीयंते। एक १ हि शिरो नाना मुखे। कृथ्स्नं तंदतुलक्षंणम्॥६॥

उभयतः सप्तेनद्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यंते। शुक्ककृष्णे संवंध्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवंति। शुक्रं ते अन्यद्यंज्ञतं ते अन्यत्। विषुंरूपे अहंनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवंसि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र भुवनम्। न पूषा। न पुशवः। नाऽऽदित्यः संवथ्सर एव प्रत्यक्षेण प्रियतंमं विद्यात्। एतद्वै संवथ्सरस्य प्रियतंम रूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पथ्स्यमानो भ्वति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहर्रणं दद्यात्॥७॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

साकुआना ५ सप्तर्थमाहुरेकुजम्। षडुंद्यमा ऋषंयो देवजा इतिं। तेषांमिष्टानि विहिंतानि धामशः। स्थात्रे रेंजन्ते विकृंतानि रूपशः। को नुं मर्या अमिथितः। सखा सखायमब्रवीत्। जहाँको अस्मदीषते। यस्तित्याजे सिखविद सर्खायम्। न तस्यं वाच्यपिं भागो अस्ति। यदी ५ ११ णोत्यलक ५ शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुर्ऋतुना नुद्यमानः। विनंनादाभिधांवः। षष्टिश्च त्रिश्शंका वल्गाः। शुक्ककृष्णौ च षाष्टिंकौ। सारागवस्त्रेर्ज्ररदेक्षः। वसन्तो वसुंभिः सह। संवथ्सरस्यं सवितुः। प्रैषकृत्प्रंथमः रमृंतः। अमूनादयंतेत्यन्यान्॥९॥

अमू इश्चे परिरक्षंतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतंदुप्दश्यंते। एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तुं वक्ष्यामः। ऋतूनां तन्निबोधंत। शुक्कवासां रुद्रगणः। ग्रीष्मेणांऽऽवर्तते सह। निजहंन पृथिवी सर्वाम्॥१०॥

ज्योतिषाँ ऽप्रतिख्येनं सः। विश्वरूपाणिं वासा १ सि। आदित्यानाँ निबोधंत। संवथ्मरीणंं कर्म् फलम्। वर्षाभिदंदता १ सह। अदुःखों दुःखचं क्षुरिव। तद्मां ऽऽपीत इव दृश्यंते। शीतेनाँ व्यथं यन्त्रिव। रुरुदं क्ष इव दृश्यंते। ह्रादयतें ज्वलंतश्चेव। शाम्यतंश्चास्य चक्षुंषी। या वै प्रजा भ्रं १ श्यन्ते। संवथ्मरात्ता भ्रं १ श्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति। संवथ्मरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्यं इत्यर्थः॥११॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

-[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने क्नीनिके। आङ्के चाद्गणं नास्ति। ऋभूणां तिन्नुबोधंत। कुनकाभानिं वासार्सा। अहतांनि निबोधंत। अन्नमश्नीतं मृज्मीत। अहं वो जीवनप्रदः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। शुरद्यंत्रोपदृष्ट्यंते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नंन्त इव। वातवंन्तो म्रुद्गंणाः। अमुतो जेतुमिषुमुंखिम्व। सन्नद्धाः सह दंदशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवंर्णेरिव। विशिखासंः कप्रदिनः। अन्नद्धस्य योथ्स्यंमान्स्य। नुद्धस्यंव लोहिनी। हेमतश्चक्षंषी विद्यात्। अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवेलोकेषु। मनूनांमुद्कं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः। वैद्युतों यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पर्वमना अन्वैक्षत। इह जीविकामपंरिपश्यन्। तस्यैषा भवंति। इहेहंवः स्वतुपसः। मरुतः सूर्यत्वचः। शर्म सुप्रथा आवृंणे॥१४॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

8]

अतिताम्राणि वासार्सा। अष्टिवंजिशतिष्ठं च। विश्वे देवा विप्रंहर्न्त। अग्निजिंह्वा असश्चंत। नैव देवों न मृत्यः। न राजा वंरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पंवमानः। मातृक्कंचन् विद्यंते। दिव्यस्यैका धनुंरार्तिः। पृथिव्यामपंरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो विम्निरूपेण। धनुर्ज्यामिछिनथ्स्वयम्। तिर्देन्द्रधनुंरित्युज्यम्। अभवंर्णेषु चक्षंते। एतदेव शंयोर्बार्ह्रस्पत्यस्य। एतद्रुंद्रस्य धनुः। रुद्रस्यं त्वेव धनुंरार्त्तिः। शिर् उत्पिपेष। स प्रवग्योंऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवग्येणं यज्ञेन यज्ञंते। रुद्रस्य स शिरः प्रतिद्धाति। नैन र रुद्र आरुको भवति। य एवं वेदं॥१६॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

.[५

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं नं वासा १सि। न चक्षुंः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु नं हि १ स्रातः। सृतस्तंद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्ष्णि शारशीर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुंकाम्॥१७॥

निजानुका में न्यञ्चलिका। अमी वाचमुपासंतामिति। तस्मै सर्व ऋतवों नम्नते। मर्यादाकरत्वात्प्रंपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति। य एवं वेद। स खलु संवथ्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय सर्वान्कामानिभिव्हति। स द्रफ्सः। तस्यैषा भवंति॥१८॥

अवंद्रफ्सो अर्श्शुमतींमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो द्शिभः सहस्रैः।

आवृतिमिन्द्रः शच्या धर्मन्तम्। उपस्नुहि तं नृमणामथंद्रामिति। एतयैवेन्द्रः सलावृंक्या सह। असुरान् पंरिवृश्चति। पृथिंव्यु १ शुमंती। तामृन्ववंस्थितः संवथ्सरो दिवं चं। नैवं विदुषाऽऽचार्यांन्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मैं द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वंर्गाल्लोकात्। इत्यृतुमंण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्व १ संनिर्वचनाः॥१९॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

[દ્દ]

आरोगो भ्राजः पटरंः पत्ङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः। ते अस्मै सर्वे दिवमांतपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरंन्त इति। कश्यंपोऽष्ट्रमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवंति। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावंत। इन्द्रियावंतपुष्कलं चित्रभांनु। यस्मिन्थ्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेमिम्ति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्यो-तिर्लभुन्ते। तान्थ्सोमः कश्यपादधिनिर्धमित। भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियंजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इंत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्थ्सप्त सूर्यानिति। पञ्चकर्णो वाथ्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्राक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यंप इति। उभौ वेद्यिते। न हि शेकुमिव महामें गुन्तुम्। अपश्यमहमेथ्सूर्यमण्डलं परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामे्रम्। एकं चाज्रहतम्। भ्राजपटरपतंङ्गा निहने। तिष्ठन्नांतपन्ति। तस्मादिह तिष्ठेतपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मांदिहातित्रितपाः। तेषांमेषा भवंति। सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तानुन्वेतिं पृथिभिदिक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे घृतमांतपुन्ति।

समाहिताः॥२६॥

ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरंन्त इति। सप्तर्त्विजः सूर्या इंत्याचार्याः। तेषांमेषा भवंति। सप्त दिशो नानांसूर्याः॥२३॥

सप्त होतांर ऋत्विजंः। देवा आदित्यां ये सप्ता तेभिः सोमाभी रक्षंण इति। तदंप्याम्नायः। दिग्भाज ऋतूँन् करोति। एतंयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः। तस्यैषा भवंति। यद्यावं इन्द्र ते शृत शृतं भूमीः। उतस्युः। नत्वां विज्ञन्थ्सहस्र सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदंसी इति। नानालिङ्गत्वादतूनां नानांसूर्यृत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टांत ऊर्ध्वम्। तेषांमेषा भवंति। चित्रं देवानामुदंगादनीकम्। चक्षुंर्मित्रस्य वर्रुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावांपृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुंषश्चेति॥२५॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

केदमभ्रं निविशते। क्वायरं संवथ्सरो मिथः। क्वाहः क्वयं देव रात्री। क्व मासा ऋतवः श्रिताः। अर्धमासां मुहूर्ताः। निमेषास्त्रंटिभिः सह। क्वेमा आपो निविशन्ते। यदीतों यान्ति सम्प्रंति। काला अफ्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये

अभ्राण्यपः प्रंपद्यन्ते। विद्युथ्सूर्ये स्माहिता। अनवर्णे इंमे भूमी। इयं चांऽसौ च रोदंसी। किङ्स्विदत्रान्तंरा भूतम्। येनेमे विंधृते उभे। विष्णुनां विधृते भूमी। इति वंथ्सस्य वेदंना। इरांवती धेनुमती हि भूतम्। सूयवसिनी मनुषे दशस्य॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदंसी विष्णंवेते। दाधर्थं पृथिवीम्भितों मृयूखैंः। किं तिद्वष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं पुरायणम्। एको युद्धारंयद्देवः। रेजतीं रोद्सी उंभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षराँद्दीप्तिरुच्यंते। त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तंमम्॥२८॥

अग्नयों वायंवश्चैव। एतदंस्य प्रायंणम्। एच्छामि त्वा पंरं मृत्युम्। अवमं मध्यमश्चंतुम्। लोकं च पुण्यंपापानाम्। एतत्पृच्छामि सम्प्रंति। अमुमांहुः पंरं मृत्युम्। प्वमानं तु मध्यमम्। अग्निरेवावंमो मृत्युः। चन्द्रमांश्चतुरुच्यंते॥२९॥

अनाभोगाः पेरं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेवं संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुमंग्निं च सम्प्रति। पृच्छामि त्वां पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्वह्मंन् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान्॥३०॥

कृश्यपांदुिदेताः सूर्याः। पापान्निर्घन्ते सर्वदा। रोदस्योन्तंर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वास्वैः। तेऽशरीराः प्रंपद्यन्ते। यथाऽपुंण्यस्य कर्मणः। अपाँण्यपादंकेशासः। तृत्र तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमांपद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमंय इव। ततः पूयन्ते वास्रवैः। अपैतं मृत्युं जंयित। य पृवं वेदं। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुंत्तमो भवंति। कश्यंपस्यातिथिः सिद्धगंमनः सिद्धागंमनः। तस्यैषा भवंति। आयस्मिन्थ्सप्त वांस्रवाः। रोहंन्ति पूर्व्या रुहंः॥३२॥

ऋषिंर्ह दीर्घश्रुत्तंमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यंको भवति। यथ्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुंरुषस्य। तस्यैषा भवंति। अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान्। युयोध्यंस्मज्जंहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥३३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

[۷]

अग्निश्च जातंवेदाश्च। सहोजा अंजिराप्रभुः। वैश्वानरो नंर्यापाश्च। पुङ्किराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टंमोऽग्रीनाम्। एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च पीतकाँचिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशंस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यंवदाताः॥३४॥

याश्च वासुंकिवैद्युताः। रजताः पर्रुषाः श्यामाः। कपिला अंतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपंतन्ताश्च। वैद्युत इंत्येकादश। नैनं वैद्युतों हिन्स्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराश्यार्थः। विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैंच्छिमिति। न त्वकांम॰ हुन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानुभ्राट्। अङ्गारिर्वम्भारिः। हस्तः सुहंस्तः। कृशांनुर्विश्वावंसुः। मूर्धन्वान्थ्सूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गन्धर्व-गणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च देवां गरिगरः॥३६॥

नैनं गरों हिन्स्ति। य एवं वेद। गौरी मिंमाय सिल्लानि तक्षंती। एकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापदी नवंपदी बभूवृषीं। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचों विशेषणम्। अथ निगदंव्याख्याताः। ताननुर्क्रमिष्यामः। व्राहवंः स्वतुपसः॥३७॥

विद्युन्मंहसो धूपंयः। श्वापयो गृहमेधाँश्चेत्येते। ये चेमेऽशिंमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवंर्षन्ति। वृष्टिंभिरिति। एतयैव विभक्तिविंपरीताः। सप्तभिवां तैंरुदीरिताः। अमूँल्लोकानभिवंर्षन्ति। तेषांमेषा भवंति। समानमेतदुदंकम्॥३८॥

उचैत्यंवचाहंभिः। भूमिं पूर्जन्या जिन्वंन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्नंय

इति। यदक्षेरं भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासंते। मृहर्षिमस्य गोप्तारम्। जमदंग्निमकुर्वत। जमदंग्निराप्यायते। छन्दोंभिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोमंस्य तृप्तासंः॥३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नंः प्रदिशो दिशंः। तच्छं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवींः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्धं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति निगदंव्याख्याताः॥४०॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[۶]

सहस्रवृदियं भूमिः। प्रं व्योम सहस्रवृत्। अश्विनां भुज्यूनास्त्या। विश्वस्यं जगतस्पंती। जाया भूमिः पंतिर्व्योम। मिथुनंन्ता अतुर्यंथुः। पुत्रो बृहस्पंती रुद्रः। स्रमां इतिं स्त्रीपुमम्। शुक्रं वांमन्यद्यंज्तं वांमन्यत्। विषुंरूपे अहंनी द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवंथः स्वधावन्तौ। भृद्रा वां पूषणाविह रातिरंस्तु। वासांत्यौ चित्रौ जगंतो निधानौं। द्यावांभूमी चरथः स् सखांयौ। ताविश्वनां रासभाश्वा हवंं मे। शुभस्पती आगत स् सूर्ययां सह। त्युग्रोह भुज्युमंश्विनोदमे्घे। र्यिं न कश्चिन्ममृवां (२) अवांहाः। तमूंहथुर्नीभिरांत्मुन्वतींभिः। अन्तरिक्षप्रिष्क्षिरपीदकाभिः॥४२॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहांतिव्रजिद्धिः। नासंत्या भुज्युमूंहथुः पत्ङ्गैः। समुद्रस्य धन्वन्नार्द्रस्यं पारे। त्रिभीरथैः शृतपिद्धिः षडिश्वेः। सवितारं वितन्वन्तम्। अनुंबध्नाति शाम्बरः। आपपूर्षम्बरश्चेव। सवितारेप्सोऽभवत्। त्य सतृप्तं विदित्वैव। बहुसोम गिरं विशी॥४३॥

अन्वेति तुग्रो वंक्रियान्तम्। आयस्यान्थ्सोमंतृपस्षुषु। स सङ्ग्राम-स्तमौद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिपाति तत्। स तद्गोभिः स्तवाँऽत्येत्यन्ये। रक्षसानिवृताश्चं ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः। एवमेतौ स्थों अश्विना। ते एते द्युंः पृथिव्योः। अहंरहुर्गर्भं दधाथे॥४४॥

तयोरेतौ वृथ्सावंहोरात्रे। पृथिव्या अहंः। दिवो रात्रिः। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भवतः। तयोरेतौ वृथ्सौ। अग्निश्चांऽऽदित्यश्चं। रात्रेर्वृथ्सः। श्वेत आंदित्यः। अह्रोऽग्निः॥४५॥

ताम्रो अंरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भंवतः। तयोर्तौ वृथ्सौ। वृत्रश्चं वैद्युतश्चं। अग्नेर्वृत्रः। वैद्युतं आदित्यस्यं। ता अविंसृष्टौ। दम्पंती एव भंवतः। तयोरेतौ वथ्सौ॥४६॥

उष्मा चं नीहारश्चं। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्यं नीहारः। तो तावेव प्रतिंपद्येते। सेय रात्रीं गुर्भिणीं पुत्रेण संवंसित। तस्या वा एतदुल्बणम्ं। यद्रात्रौं रृश्मयंः। यथा गोर्गुर्भिण्यां उल्बणम्ं। एवमेतस्यां उल्बणम्ं। प्रजियष्णुः प्रजिया च पश्मिश्च भवति। य एवं वेद। एतमुद्यन्तमिपयंन्तं चेति। आदित्यः पुण्यंस्य वृथ्सः। अथ पवित्राङ्गिरसः॥४७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

[68]

प्वित्रंवन्तः परिवाज्ञमासंते। पितैषां प्रत्नो अभिरंक्षति व्रतम्। मृहः संमुद्रं वर्रणस्तिरोदंधे। धीरां इच्छेकुर्धरुंणेष्वारभम्। प्वित्रं ते वितंतं ब्रह्मणस्पतें। प्रभुगात्रांणि पर्येषिविश्वतः। अतंप्ततनूर्न तदामो अंश्रुते। शृतास् इद्वहंन्तस्तथ्समांशत। ब्रह्मा देवानांम्। असंतः सद्ये ततंक्षुः॥४८॥

ऋषंयः सप्तात्रिश्च यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षंत्रैः शङ्कातोऽवसन्।

अर्थं सिवतुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य। अमी य ऋक्षा निहिंतास उचा। नक्तं दर्दश्रे कुहंचिद्दिवेयुः। अदेब्धानि वर्रुणस्य व्रतानिं। विचाकशंचन्द्रमा नक्षंत्रमेति। तथ्संवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्यं धीमहि॥४९॥

धियो यो नंः प्रचोदयाँत्। तथ्संवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य भोजंनम्। श्रेष्ठ र सर्वधातंमम्। तुरं भगंस्य धीमहि। अपांगृहत सविता तृभीन्ं। सर्वांन्दिवो अन्धंसः। नक्तं तान्यंभवन्दृशे। अस्थ्यस्थ्रा सम्भंविष्यामः। नाम् नामैव नाम मे॥५०॥

नपुरसंकं पुमा्रुस्र्यंस्मि। स्थावंरोऽस्म्यथ् जङ्गंमः। युजेऽयिष्ट्रे यष्टाहे चं। मयां भूतान्यंयक्षत। पृशवों ममं भूतानि। अनूबन्ध्योऽस्म्यंहं विभुः। स्त्रियंः स्तीः। ता उंमे पुर्स आंहुः। पश्यंदक्षण्वान्नविचेतद्न्धः। कृविर्यः पुत्रः स इमा चिंकेत॥५१॥

यस्ता विजानाथ्मंवितुः पितासंत्। अन्धो मणिमंविन्दत्। तमंनङ्गुलिरावंयत्। अग्रीवः प्रत्यंमुश्चत्। तमजिंह्वा असश्चंत। ऊर्ध्वमूलमंवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रंति। न स जातु जनः श्रद्धध्यात्। मृत्युर्मा मार्यादितिः। हसित॰ रुदितं गीतम्॥५२॥

वीर्णापणवलासितम्। मृतं जीवं चे यत्किश्चित्। अङ्गानि स्नेव विद्धिं तत्। अतृष्युङ्स्तृष्यंध्यायत्। अस्माज्ञाता में मिथू चरत्रं। पुत्रो निर्ऋत्यां वैदेहः। अचेतां यश्च चेतंनः। स् तं मणिमंविन्दत्। सोऽनङ्गुलिरावंयत्। सोऽग्रीवः प्रत्यंमुश्चत्॥५३॥

सोऽजिंह्वो असश्चंता नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यंदि प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तथ्सम्भवंस्य व्रतम्। आतमंग्ने रथं तिष्ठ। एकांश्वमेक्योजनम्। एकचक्रमेक्धुरम्। वातध्रांजिगृतिं विभो। नृ रिष्यतिं न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षों यातु सञ्जंति। यच्छ्वेतांन् रोहिंताङ्श्चाग्नेः। रथे युंक्काऽधितिष्ठंति। एकया च दशिश्चं स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये विर्श्शत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिर्श्शता च। नियुद्धिर्वायविह तां विमुञ्ज॥५५॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

११]

आतंनुष्व प्रतंनुष्व। उद्धमाऽऽधंम् सन्धंम। आदित्ये चन्द्रंवर्णानाम्। गर्भमाधेहि यः पुमान्। इतः सिक्तः सूर्यगतम्। चन्द्रमंसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एको रुद्र उच्यंते। असङ्ख्याताः संहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यंते॥५६॥

पुवमेतं निंबोधत। आ मृन्द्रैरिंन्द्र हरिंभिः। याहि मयूरंरोमभिः। मा त्वा केचिन्नियेमुरिंन्न पाशिनः। द्धन्वेव ता इहि। मा मृन्द्रैरिंन्द्र हरिंभिः। यामि म्यूरंरोमभिः। मा मा केचिन्नियेमुरिंन्न पाशिनः। नि्धन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरस्मायुंतैः। कालैर्हिरत्वमापृत्तैः। इन्द्राऽऽयांहि स्हस्रं-युक्। अग्निर्विभ्राष्टिंवसनः। वायुः श्वेतिसिकद्भुकः। संवृथ्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्त्व। सुब्रह्मण्यो स्सुब्रह्मण्यो स्सुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मेधातिथेः। मेष वृषणश्वंस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नह्ल्यांये जार। कौशिकब्राह्मण गौतमंब्रुवाण। अरुणाश्वां इहागंताः। वसंवः पृथिविक्षितंः। अष्टौदिग्वासंसोऽग्नयंः। अग्निश्च जातवेदांश्चेत्येते। ताम्राश्वांस्ताम्रूरथाः। ताम्रवर्णांस्तथाऽसिताः। दण्डह्स्ताः खाद्ग्दतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः॥५९॥

उक्तः स्थानं प्रमाणं चं पुर् इत। बृह्स्पतिश्च सिवृता चं। विश्वरूपैरिहाऽऽगंताम्। रथेनोदक्वर्त्मना। अपसुषां इति तद्वंयोः। उक्तो वेषों वासार्श्वसे च। कालावयवानामितः प्रतीच्या। वासात्यां इत्यश्विनोः। कोऽन्तिरक्षे शब्दं करोतीति। वासिष्टो रौहिणो मीमार्श्वसां चुक्रे। तस्यैषा भवंति। वाश्रेवं विद्युदितिं। ब्रह्मण उदर्रणमिस। ब्रह्मण उदीरणमिस। ब्रह्मण अस्तरंणमिस। ब्रह्मण उपस्तरंणमिस॥६०॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

-[१२]

[अपंक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीम्ष्टपुंत्राम्। अष्टपंत्रीम्मां महींम्। अहं वेद् न में मृत्युः। न चामृत्युर्घाऽऽहंरत्। अष्टयोन्युष्टपुंत्रम्। अष्टपंदिदम्न्तरिक्षम्। अहं वेद् न में मृत्युः। न चामृत्युर्घाऽऽहंरत्। अष्टयोनीम्ष्टपुंत्राम्। अष्टपंत्रीम्मूं दिवम्॥६१॥

अहं वेद न में मृत्युः। न चामृत्युर्घाऽऽहंरत्। सुत्रामांणं महीमू षु। अदितिर्द्यौरिदेतिर्न्तिरेक्षम्। अदितिर्माता स पिता स पुत्रः। विश्वे देवा अदितिः पश्चजनाः। अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्। अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये जातास्तन्वः परि। देवां (२) उपप्रैथ्सप्तभिः॥६२॥

प्रा मार्ताण्डमास्यंत्। सप्तिभिः पुत्रेरिदितिः। उपप्रैत्पूर्व्यं युगम्। प्रजाये मृत्यवे तंत्। प्रा मार्ताण्डमाभरदिति। ताननुक्रीमध्यामः। मित्रश्च वर्रुणश्च। धाता चार्यमा च। अश्रशंश्च भगंश्च। इन्द्रश्च विवस्वाश्वेश्चेत्येते। हिर्ण्यगर्भो ह्रसः श्रुंचिषत्। ब्रह्मंजज्ञानं तदित्पदिमितिं। गर्भः प्रांजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गीर्भेण्यः]

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। **ॐ नमो नारायणाय॥**

[१३]

योऽसौं त्पन्नुदेतिं। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेतिं। मा में प्रजाया मा पेशूनाम्। मा ममं प्राणानादायोदंगाः। असौ योंऽस्तमेतिं। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेतिं। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणानादायास्तमेतिं। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणानादायास्तंङ्गाः। असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणेरापूर्यति॥६४॥

मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरापूरिष्ठाः। असौ योऽपृक्षीयंति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंक्षीयति। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंक्षेष्ठाः। अमूनि नक्षंत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संपन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्सृंपत॥६५॥

ड्मे मासाँश्चार्थमासाश्चं। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संपन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्संपत। इम ऋतवंः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पन्ति चोथ्संपन्ति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृपत् मोथ्संपत। अय संवथ्सरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पति चोथ्संपति च॥६६॥

मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप। इदमहंः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पति चोथ्संपति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप। इय॰ रात्रिः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपंप्रसर्पति चोथ्संपति च। मा में प्रजाया मा पंशूनाम्। मा ममं प्राणैरपंप्रसृप् मोथ्सृंप।

ॐ भूर्भुवः स्वंः। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुने रिव्वम्॥६७॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

मा नारायणाय॥ ———[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुंरुष्स्य। वसूनामादित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। रुद्राणामादित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। आदित्यानामादित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। सताः सत्यानाम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अभिधून्वतांमभिष्नताम्। वातवंतां मुरुताम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। ऋभूणामादित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। संवथ्सरंस्य स्वितः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुंनः रिष्ठम्॥६८॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

आरोगस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। कश्यपस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। आपो वो मिथुनं मा नो मिथुंन रिद्वम्॥६९॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

–[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशंस्त्रीक्स्य। प्रभ्राजमानानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। व्यवदातानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। वासुकिवैद्युतानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। रजतानाः रुद्राणाः

स्थाने स्वतेजंसा भानि। परुषाणाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। श्यामानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। कपिलानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। अतिलोहितानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि। ऊर्ध्वानाः रुद्राणाः स्थाने स्वतेजंसा भानि॥७०॥

अवपतन्ताना १ रुद्राणा इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। वैद्युताना १ रुद्राणा इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। प्रभ्राजमानीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। व्यवदातीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। वासुकि वैद्युतीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। रजताना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। परुषाणा १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। श्यामाना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। किपलाना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। अतिलोहितीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। उर्ध्याना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। अवपतन्तीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। वैद्युतीना १ रुद्राणीना इ स्थाने स्वतेर्जंसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वंः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुन १ रीद्वम्॥७१॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[*9*9]-

अथाग्नेरष्टपुंरुष्स्य। अग्नेः पूर्विदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। वैश्वानरस्यापरिदश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। पङ्किराधस उदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजंसा भानि। के भूर्भृवः स्वंः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुन रिद्वम्॥७२॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

.[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसंपीं नुरकः। तस्मान्नः परिपाहि। दक्षिणापरस्यां दिश्यविसंपीं नुरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नुरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नुरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ यस्मिन्थ्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतंवित्येते॥७३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

_[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुंभिः पुरस्तादुपंदधताम्। मनोंजवसो वः पितृभिंदिक्षिणृत उपंदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः पृश्चादुपंदधताम्। विश्वकंमां व आदित्यैरुंतरत उपंदधताम्। त्वष्टां वो रूपैरुपरिष्टादुपंदधताम्। संज्ञानं वः पंश्चादिति। आदित्यः सर्वोऽग्निः पृंथिव्याम्। वायुर्न्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमां दिक्षु। नक्षंत्राणि स्वलोके। पृवा ह्यंव। पृवा ह्यंग्ने। एवा हि वायो। एवा हींन्द्र। एवा हि पूंषन्। एवा हि देवाः॥७४॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[२०]

आपंमापाम्पः सर्वाः। अस्माद्स्माद्तितोऽम्तः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्चस्क्ररिद्धंया। वाय्वश्वां रिष्म्पतंयः। मरींच्यात्मानो अद्गंहः। देवीर्भवन्सूवंरीः। पुत्रवृत्वायं मे सुत। महानाम्नीर्महामानाः। मृह्सो महसः स्वः॥७५॥

देवीः पंर्जन्यसूवंरीः। पुत्रवत्वायं मे सुत। अपार्श्यंष्णिम्पा रक्षंः। अपार्श्यंष्णिम्पा रघम्। अपाष्ट्रामपंचावर्तिम्। अपंदेवीरितो हित। वर्ज्नं देवीरजीता इश्च। भुवंनं देवसूवंरीः। आदित्यानदिंतिं देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषंत॥ ७६॥

भृद्रं कर्णिभिः शृणुयामं देवाः। भृद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरङ्गैंस्तुष्टुवाश् संस्तुनूभिः। व्यशेम देवितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु। केतवो अर्रुणासश्च। ऋष्यो वातंरश्नाः। प्रतिष्ठाश् श्वतधां हि। समाहितासो सहस्रधायंसम्। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आप् ओषंधयः। सुमृडीका सर्रस्वति। मा ते व्योम सन्दिशी॥७७॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

-[२१]

योऽपां पुष्पं वेदं। पुष्पंवान् प्रजावाँन् पशुमान् भविति। चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पंवान् प्रजावाँन् पशुमान् भविति। य एवं वेदं। योऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भविति। अग्निर्वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भविति। योँऽग्नेरायतंनं वेदं॥७८॥

आयतंनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। वायुर्वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यो वायोरायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति॥७९॥

आपो वै वायोरायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेदं। योऽपामायतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। असौ वै तपंत्रपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। योऽमुष्य तपंत आयतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपंत आयतंनम्॥८०॥

आयर्तनवान् भवति। य एवं वेदं। योऽपामायर्तनुं वेदं। आयर्तनवान्

भवति। चन्द्रमा वा अपामायतंनम्। आयतंनवान् भवति। यश्चन्द्रमंस आयतंनं वेदं। आयतंनवान् भवति। आपो वै चन्द्रमंस आयतंनम्। आयतंनवान् भवति॥८१॥

य एवं वेदे। योऽपामायतेनं वेदे। आयतेनवान् भवति। नक्षेत्राणि वा अपामायतेनम्। आयतेनवान् भवति। यो नक्षेत्राणामायतेनं वेदे। आयतेनवान् भवति। आपो वै नक्षेत्राणामायतेनम्। आयतेनवान् भवति। य एवं वेदे॥८२॥

योऽपामायतेनं वेदे। आयतेनवान् भवति। पूर्जन्यो वा अपामायतेनम्। आयतेनवान् भवति। यः पूर्जन्यंस्याऽऽयतेनं वेदे। आयतेनवान् भवति। आपो वै पूर्जन्यंस्याऽऽयतेनं भवति। य पूर्वं वेदे। योऽपामायतेनं वेदे॥८३॥

आयर्तनवान् भवति। संवृथ्सरो वा अपामायर्तनम्। आयर्तनवान् भवति। यः संवथ्सरस्याऽऽयर्तनं वेदं। आयर्तनवान् भवति। आपो वै संवथ्सरस्याऽऽयर्तनम्। आयर्तनवान् भवति। य एवं वेदं। यौऽपसु नावं प्रतिष्ठितां वेदं। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

इमे वै लोका अपसु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूँक्ता। अपार रस्मुदंयरसन्। सूर्ये शुक्रर समाभृतम्। अपार रसंस्य यो रसः। तं वो गृह्णाम्युत्तममिति। इमे वै लोका अपार रसः। तेऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः। जानुद्वीम्नंत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरियत्वा गुल्फद्व्रम्॥८५॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्चं सङ्स्तीर्य। तस्मिन्विह्यसे। अग्निं प्रणीयोपसमाधायं। ब्रह्मवादिनों वदन्ति। कस्मौत्प्रणीतेऽयम्ग्निश्चीयतें। साप्रणीतेऽयम्पसु ह्ययंं चीयतें। असौ भुवंनेऽप्यनाहिताग्निरेताः। तम्भितं एता अबीष्टंका उपदधाति। अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पृशुबन्धे चांतुर्मास्येषुं॥८६॥

अथों आहुः। सर्वेषु यज्ञऋतुष्वितिं। पृतद्धं स्मृ वा आंहुः शण्डिलाः।

कम्ग्निं चिनुते। स्त्रियम्भिं चिन्वानः। स्वथ्सरं प्रत्यक्षेण। कम्भिं चिनुते। सावित्रमभ्निं चिन्वानः। अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण। कमभ्निं चिनुते॥८७॥

नाचिकेतम् ग्निं चिंन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कम् ग्निं चिंनुते। चातुर्होत्रिय-मृग्निं चिंन्वानः। ब्रह्मं प्रत्यक्षेण। कमृग्निं चिंनुते। वैश्वसृजमृग्निं चिंन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कमृग्निं चिंनुते। उपानुवाक्यमाशुमृग्निं चिंन्वानः॥८८॥

ड्माँ ह्यो कान्य्रत्यक्षेण। कम् ग्निं चिनुते। ड्ममां रुणकेतुकम् ग्निं चिन्वान इति। य प्वासौ। ड्वश्चाऽमृतश्चाऽव्यतीपाती। तमिति। यौ ऽग्नेर्मिथूया वेदे। मिथुन्वान्भवति। आपो वा अग्नेर्मिथूयाः। मिथुन्वान्भवति। य पृवं वेदे॥८९॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[२२]

आपो वा इदमांसन्थ्सिल्लमेव। स प्रजापंतिरेकः पुष्करपूर्णे समेभवत्। तस्यान्तुर्मनंसि कामः समेवर्तत। इदः सृजेयमिति। तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छंति। तद्वाचा वंदति। तत्कर्मणा करोति। तदेषाऽभ्यनूँक्ता। कामुस्तदग्रे समेवर्त्ताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्॥९०॥

स्तो बन्धुमसंति निरंविन्दन्। हृदि प्रतीष्यां क्वयों मनी्षेति। उपैन्नतदुपंनमति। यत्कांमो भवंति। य एवं वेदं। स तपोंऽतप्यत। स तपंस्त्रत्वा। शरीरमधूनुत। तस्य यन्मा समासीत्। ततोंऽरुणाः केतवो वातंरशना ऋषंय उदंतिष्ठन्॥९१॥

ये नर्खाः। ते वैंखान्साः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो रसः। सोऽपाम्। अन्तर्तः कूर्मं भूतर सर्पन्तम्। तमंब्रवीत्। मम् वैत्वङ्गार्सा। समंभूत्॥९२॥ नेत्यंब्रवीत्। पूर्वंमेवाहमिहासमितिं। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्। स

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। भूत्वोदंतिष्ठत्। तमंब्रवीत्। त्वं वै पूर्वर्ं समंभूः। त्विमदं पूर्वः कुरुष्वेतिं। स इत आदायाऽऽपः॥९३॥

अञ्चलिनां पुरस्तांदुपादंधात्। एवाह्येवेतिं। ततं आदित्य उदंतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथांरुणः केतुर्दक्षिणत उपादंधात्। एवाह्यग्न इतिं। ततो वा अग्निरुदंतिष्ठत्। सा दंक्षिणा दिक्। अथांरुणः केतुः पृश्चादुपादंधात्। एवा हि वायो इतिं॥९४॥

ततों वायुरुदंतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथांरुणः केतुरुत्तर्त उपादंधात्। एवाहीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदंतिष्ठत्। सोदींची दिक्। अथांरुणः केतुर्मध्यं उपादंधात्। एवा हि पूषन्नितिं। ततो वै पूषोदंतिष्ठत्। सेयं दिक्॥९५॥

अथांरुणः केतुरुपरिष्टादुपादंधात्। एवा हि देवा इतिं। ततो देवमनुष्याः पितरंः। गृन्धवीपस्रस्श्रीदंतिष्ठन्। सोध्वी दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षारंसि पिशाचाश्रोदंतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते सम्भवन्। तदेषाऽभ्यनूँक्ता॥९६॥

आपो ह् यह्नृंह्तीर्गर्भमायत्र्ं। दक्ष्वं दर्धाना जनयंन्तीः स्वयम्भुम्। ततं इमेध्यसृंज्यन्त् सर्गाः। अद्भो वा इद॰ समंभूत्। तस्मादिद॰ सर्वं ब्रह्मं स्वयम्भिवति। तस्मादिद॰ सर्वः शिथिलम्वाऽध्रुवंमिवाभवत्। प्रजापतिवांव तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधायं। तदेवानुप्राविंशत्। तदेवाऽभ्यनूंक्ता॥९७॥

विधायं लोकान् विधायं भूतानिं। विधायं सर्वाः प्रदिशो दिशंश्च। प्रजापंतिः प्रथम्जा ऋतस्यं। आत्मनाऽऽत्मानंम्भि संविवेशेतिं। सर्वमेवेदमास्वा। सर्वमवुरुद्धां। तदेवानुप्रविशति। य एवं वेदं॥९८॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

[२३]

चतुंष्टय्य आपों गृह्णाति। चत्वारि वा अपार रूपाणि। मेघों विद्युत्। स्तुन्यि लुर्वृष्टिः। तान्येवावं रुन्धे। आतपंति वर्ष्यां गृह्णाति। ताः पुरस्ता दुपंदधाति। पृता व ब्रंह्मवर्चस्या आपंः। मुख्त एव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्धे। तस्मान्मुखतो ब्रंह्मवर्चसितंरः॥९९॥

कूप्यां गृह्णाति। ता दंक्षिण्त उपंदधाति। पुता वै तेंज्ञस्विनीरापंः। तेजं पुवास्यं दक्षिण्तो दंधाति। तस्माद्दक्षिणोऽर्धस्तेज्ञस्वितंरः। स्थावरा गृंह्णाति। ताः पृश्चादुपंदधाति। प्रतिष्ठिता वै स्थांवराः। पृश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहंन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तर्त उपंदधाति। ओजंसा वा एता वहंन्तीरिवोद्गंतीरिव आकूजंतीरिव धावंन्तीः। ओजं एवास्यौत्तरतो दंधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धं ओजस्वितंरः। सम्भार्या गृंह्णाति। ता मध्य उपंदधाति। इयं वै संम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पुल्वल्या गृंह्णाति। ता उपरिष्टादुपादंधाति॥१०१॥

असौ वै पंल्वयाः। अमुष्यांमेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपंदधाति। दिक्षु वा आपः। अत्रं वा आपः। अद्भो वा अत्रं जायते। यदेवाद्भोऽत्रं जायते। तदवंरुन्थे। तं वा पुतमंरुणाः केतवो वातंरश्ना ऋषंयोऽचिन्वन्। तस्मांदारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेषाऽभ्यनूँक्ता। केतवो अर्रुणासश्च। ऋषयो वातंरश्वनाः। प्रतिष्ठाः श्वतथां हि। सुमाहितासो सहस्रुधायंसुमिति। श्वतशंश्चेव सहस्रंशश्च प्रतितिष्ठति। य पुतमृग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेदं॥१०३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[२४]

जानुद्धीमृत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपाः सर्वत्वायं। पुष्करपूर्णः रुकां पुरुष्मित्युपंदधाति। तपो वै पुष्करपूर्णम्। सत्यः रुकाः। अमृतं पुरुषः। पुतावद्वा वाऽस्ति। यावंदेतत्। यावंदेवास्ति॥१०४॥

तदवंरुन्थे। कूर्ममुपंदधाति। अपामेव मेधमवंरुन्थे। अथौं स्वर्गस्यं लोकस्य समेध्ये। आपंमापामुपः सर्वाः। अस्माद्स्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्रस्क्ररिद्धंया इतिं। वाय्वश्वां रिष्मुपतंयः। लोकं पृणिच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्रः पंरम्जाः। इन्द्रघोषा वो वसुंभिरेवाह्येवेतिं। पश्चितिय उपंदधाति। पाङ्कोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिन्ते। लोकं पृणया द्वितीयामुपंदधाति। पश्चं पदा वै विराट्। तस्या वा इयं पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। प्रोरंजाः पादः। विराज्येव प्रतितिष्ठति। य पृतमृग्निं चिनुते। य उंचैनमेवं वेदं॥१०६॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[२५

अग्निं प्रणीयोपसमाधायं। तम्भित एता अबीष्टका उपंदधाति। अग्निहोत्रे देर्शपूर्णमासयौः। पृशुबन्धे चांतुर्मास्येषुं। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञऋतुष्वितिं। अथं ह स्माहारुणः स्वांयम्भुवंः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यनंनुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं चिन्ते॥१०७॥

स्त्रियम्ग्निं चिन्वानः। कम्ग्निं चिनुते। सावित्रम्ग्निं चिन्वानः। कम्ग्निं चिनुते। नाचिकेतम्ग्निं चिन्वानः। कम्ग्निं चिनुते। चातुर्होत्रियम्ग्निं चिन्वानः। कम्ग्निं चिनुते। वैश्वसृजम्ग्निं चिन्वानः। कम्ग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाकामाशुम्गि चिन्वानः। कम्गि चिन्ते। इममारुणकेतुकम्गि

चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषांणौ सङ्स्फांलयेत्। ह्न्येतांस्य युज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तंरवेदिषुं ऋतुषुं चिन्वीत। उत्तरवेद्याङ् ह्यंग्निश्चीयतें। प्रजाकांमश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषौँऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावौन् भवति। य एवं वेदे। पृशुकामश्चिन्वीत। सुंज्ञानुं वा एतत् पंशूनाम्। यदापंः। पृशूनामेव सुंज्ञानेऽग्निं चिनुते। पृशुमान् भवति। य एवं वेदे॥११०॥

वृष्टिंकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पूर्जन्यो वर्षुंको भवति। य एवं वेदे। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषुजम्। भेषुजमेवास्मै करोति। सर्वमायुरित। अभिचर १श्चिन्वीत। वज्रो वा आपः॥१११॥

वर्ज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्रहंरित। स्तृणुत एनम्। तेजंस्कामो यशंस्कामः। ब्रह्मवर्चसकामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावृद्वा वाँऽस्ति। यावंदेतत्। यावंदेवास्ति। तदवंरुन्थे। तस्यैतद्वतम्। वर्षिति न धांवेत्॥११२॥

अमृतं वा आपंः। अमृत्स्यानंन्तिरत्यै। नाफ्सु मूत्रंपुरीषं कुंर्यात्। न निष्ठींवेत्। न विवसंनः स्नायात्। गुह्यो वा पृषोंऽग्निः। पृतस्याग्नेरनंतिदाहाय। न पुष्करपूर्णानि हिरंण्यं वाऽधितिष्ठेंत्। पृतस्याग्नेरनंभ्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयात्। नोदकस्याघातुंकान्येनंमोदकानि भवन्ति। अघातुंका आपंः। य पृतमृग्निं चिनुते। य उंचैनमेवं वेदं॥११३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

-[२६]

इमानुंकं भुंवना सीषधेम। इन्द्रेश्च विश्वं च देवाः। युज्ञं चं नस्तुन्वं चं प्रजां चं। आदित्यैरिन्द्रंः सह सीषधातु। आदित्यैरिन्द्रः सगंणो मुरुद्धिः। अस्माकं भूत्वविता तुनूनाम्। आप्नंवस्व प्रप्लंवस्व। आण्डीभंवज् मा मुहुः।

सुखादीन्दुं:खनिधनाम्। प्रतिमुश्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरींचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यंकल्पयन्। ते ते देहं केल्पयन्तु। मा चे ते ख्यास्मं तीरिषत्। उत्तिष्ठत् मा स्वंप्त। अग्निमिंच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण स्युजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचंक्रा नवंद्वारा॥११५॥

देवानां पूर्ययोध्या। तस्यारं हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृंतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्। तस्मे ब्रह्म चं ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां दंदुः। विभ्राजंमानार् हरिणीम्। यशसां सम्परीवृंताम्। पुररं हिरण्मयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशांऽप्राजिता। पराङेत्यंज्याम्यी। पराङेत्यंनाश्की। इह चांमुत्रं चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुंभ्यान्। यत्कुंमारी मन्द्रयंते। यद्योषिद्यत्पंतिव्रतां। अरिष्टं यत्किं चं क्रियतें। अग्निस्तदनुंवेधति। अश्वतांसः शृंतासश्च॥११७॥

युज्वानो येऽप्ययुज्वनंः। स्वयंन्तो नापैक्षन्ते। इन्द्रेम्गि चे ये विदुः। सिकंता इव स्यन्तिं। रृश्मिभिः समुदीरिताः। अस्माल्लोकादंमुष्माच। ऋषिभिरदातपृश्विभिः। अपेत वीत वि चं सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतंनाः। अहोभिरुद्भिरुत्तिभिर्व्यक्तम्॥११८॥

यमो दंदात्ववसानंमस्मै। नृ मुंणन्तु नृपात्वर्यः। अकृष्टा ये च कृष्टंजाः। कुमारीषु कनीनीषु। जारिणीषु च ये हिताः। रेतः पीता आण्डंपीताः। अङ्गिरेषु च ये हुताः। उभयान् पुत्रंपौत्रकान्। युवेऽहं यमराजंगान्। श्तिमन्नु श्रदः॥११९॥

अदो यद्वह्मं विल्बम्। पितृणां चं यमस्यं च। वर्रुणस्यार्श्विनोर्ग्नेः। मुरुतां च विहायसाम्। कामप्रयवंणं मे अस्तु। स ह्येवास्मि सुनातनः। इति नाको

ब्रह्मिश्रवो रायो धनम्। पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहिंत॥१२०॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः। ॐ नमो नारायणाय॥

नमा नारायणाय॥ ————[२७]

विशींर्णीं गृध्रंशीर्णीं च। अपेतों निर्ऋति र हंथः। परिबाध र श्वंतकुक्षम्। निजङ्क र्रं शब्लोदंरम्। स तान् वाच्यायंया सह। अग्ने नाशंय सन्दर्शः। ईर्ष्यासूये बुंभुक्षाम्। मृन्युं कृत्यां चं दीधिरे। रथेन कि रशुकावंता। अग्ने नाशंय सन्दर्शः॥१२१॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

_[२८]

पूर्जन्यांय प्रगांयत। दिवस्पुत्रायं मीढुषें। स नो यवसंमिच्छतु। इदं वर्चः पूर्जन्यांय स्वराजें। हृदो अस्त्वन्तर्न्तद्युंयोत। मृयोभूर्वातों विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पूला ओषंधीर्देवगोपाः। यो गर्भमोषंधीनाम्। गर्वां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

-[२९]

पुनंर्मामैत्विन्द्रियम्। पुन्रायुः पुन्र्भगः। पुन्र्ब्राह्मणमैतु मा। पुन्र्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्। यदोषंधीरप्यसंर्द्यदापः। इदं तत्पुन्रादंदे। दीर्घायुत्वाय वर्चसे। यन्मे रेतः प्रसिंच्यते। यन्म् आजांयते पुनः। तेनं माम्मृतं कुरु। तेनं सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-सम्त-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[३०]

अद्मस्तिरोऽधाऽजांयत। तवं वैश्रवणः संदा। तिरोऽधेहि सप्लान्नंः। ये अपोऽश्नन्तिं केच्न। त्वाृष्टीं मायां वैंश्रवणः। रथर्ं सहस्रवन्धुंरम्। पुरुश्चऋरं सहस्राश्वम्। आस्थायायांहि नो बिलिम्। यस्मै भूतानिं बिलिमावंहन्ति। धनं गावो हस्ति हिरंण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमृतौ युज्ञियंस्य। श्रियं बिश्रुतोऽन्नंमुखीं विराजम्। सुद्र्शने चं ऋौश्चे चं। मैनागे चं मृहागिरौ। शृतद्वाट्टारंगम्नता। स्र्हार्यं नगरं तवं। इति मन्नाः। कल्पोंऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलि्र् हरैत्। हिर्ण्यनाभये वितुदयें कौबेरायायं बंलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बिल हत्वोपितिष्ठेत। क्षत्रं क्षत्रं वैश्वणः। ब्राह्मणां वय् रूपः। नमस्ते अस्तु मा मां हि सीः। अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ तमग्निमांदधीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुश्चीत। तिरोऽधा भूः। तिरोऽधा भुवंः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वंः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वंः। सर्वेषां लोकानामाधिपत्यें सीदेति। अथ तमग्निंमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुश्चीत। तिरोऽधा भूः स्वाहाँ। तिरोऽधा भुवः स्वाहाँ। तिरोऽधाः स्वंः स्वाहाँ। तिरोऽधाः भूर्युवः स्वंः स्वाहाँ। विरोऽधाः भूर्युवः स्वंः स्वाहाँ। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीर्हुतां भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणंमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रंयुञ्जीतः। परंः सुप्तजंनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तंमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्धान्ते। य एवं वेदः। क्षुध्यन्निदंम-जानताम्। सर्वार्था नं सिद्धान्ते। यस्ते विघातुंको भ्राता। ममान्तर्हृंदये श्रितः॥१२८॥

तस्मां इममग्रपिण्डं जुहोमि। स में ऽर्थान्मा विवंधीत्। मिय स्वाहाँ। राजाधिराजायं प्रसह्यसाहिनें। नमों वयं वैंश्रवणायं कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्। कामेश्वरो वैंश्रवणो दंदात्। कुबेरायं वैश्रवणायं। महाराजाय नमंः। केतवो अर्रुणासश्च। ऋषयो वातंरश्नाः। प्रतिष्ठाः श्वतधां हि। समाहितासो सहस्र्धायंसम्। शिवा नः शन्तंमा भवन्तु। दिव्या आप् ओषंधयः। सुमृडीका सरस्विति। मा ते व्योम सन्दर्शि॥१२९॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[३१]

संवथ्सरमेतंद्वतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः संमासेन। तस्मिन्नियमं-विशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी। चतुर्थकालपानंभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षंमश्रीयात्। औदुम्बरीभिः समिद्धिरिग्नं परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमि-त्येतेनानुंवाकेन। उद्धतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

अंसश्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रंजापृतये। चन्द्रमसे नेक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवंध्सराय। वरुणायारुणायेति व्रंतहोमाः। प्रवर्ग्यवंदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरुण्येऽधीयीरन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जिपत्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदक र संइस्पृश्यं। तमाचौर्यो दृद्यात्। शिवा नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमंपवृर्गे। धेनुर्दक्षिणा। क र सं वासंश्च क्षौमम्। अन्यंद्वा शुक्कम्। यथाशक्ति वा। एव इस्वाध्यायंधर्मेण। अरण्येंऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥ श्री-छाया-सुवर्चलाम्बा-समेत-श्री-सूर्यनारायण-स्वामिने नमः।

ॐ नमो नारायणाय॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरैरक्कैंस्तुष्टुवाश् संस्तुनूभिः। व्यशेम देविहेतं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवग्रहसूक्तम्॥

आ सत्येन रजंसा वर्तमानो निवेशयंत्रमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेनाऽदेवो यांति भुवंना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृंणीमहे होतांरं विश्ववंदसम्। अस्य युज्ञस्यं सुऋतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रींतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपार रेतार्श्स जिन्वति। स्योना पृंथिवि भवांऽनृक्षरा निवेशंनी। यच्छांनः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रंस्य पतिंना वय हिते नेव जयामिस। गामश्वं पोषियत्वा स नों मृडाती दशें॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥ प्र वंः शुक्रायं भानवं भरध्व हव्यं मृतिं चाग्नये सुपूतम्॥ यो दैव्यानि मानुंषा जनू इष्यन्तर्विश्वांनि विद्मना जिगांति॥ इन्द्राणीमासु नारिंषु सुपत्नीमृहमंश्रवम्। न ह्यंस्या अपुरश्चन जुरसा मरंते पतिः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवांमहे जर्नेभ्यः। अस्माकंमस्तु केवंलः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥ आप्यांयस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वार्जस्य सङ्गथे॥ अफ्सु मे सोमों अब्रवीदन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवमापंश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिंमाय सलिलानि तक्षेती। एकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषीं। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्। अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥ उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिंजागृह्येनमिष्टापूर्ते स॰सृंजेथामयं चं। पुनंः कृण्व १ स्त्वां पितरं युवानम्नवाता रसीत्वयि तन्तुंमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे प्दम्। समूंढमस्यपा॰ सुरे॥ विष्णों र्राटंमिस् विष्णोंः पृष्ठमंस् विष्णोः श्रेष्ठेंस्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णोंध्रुंवमंसि वैष्ण्वमंसि विष्णंवे त्वा। अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥

बृहंस्पते अतियद्यों अहींद्विमद्विभाति कर्तुमुझनेषु। यद्दीदयुच्छवंसर्तप्रजात् तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रंमरुत्व इह पाहि सोमं यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणीती तवं शूरशम्त्राविवासन्ति क्वयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मंजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीम्तः सुरुचो वेन आंवः। सबुध्नियां उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥

शं नों देवीरिभिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोरिभस्रंवन्तु नः॥ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वय स्याम् पत्रंयो रयीणाम्। इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्नाः कविश्वस्ता वहन्त्वेना राजन् ह्विषां मादयस्व॥ अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय शनैश्वराय नमः॥७॥

कर्या नश्चित्र आभुंवदूती स्दावृंधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गौः पृश्लिरक्रमीदसंनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्थ्सुवंः। यत्ते देवी निर्ऋतिराब्बन्ध् दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तिद्विष्याम्यायुंषो न मध्यादथांजीवः पितुमंद्धि प्रमुंक्तः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥

केतुं कृण्वन्नेकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पद्वीः केवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणांम्। श्येनो गृध्राणाः स्विधितिर्वनानाः सोमः प्वित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं

चितयन् तम्स्मे चित्रंक्षत्र चित्रतंमं वयोधाम्। चन्द्रं र्यिं पुंरुवीरं बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभिर्गृणते युंवस्व॥
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥
॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवंताभ्यो नमो नमेः॥
॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ प्रार्थना ॥

भानो भास्कर मार्तण्ड चण्डरश्मे दिवाकर। आयुरारोग्यमैश्वर्यं श्रियं पुत्रांश्च देहि मे॥

धृतपद्मद्वयं भानुं तेजोमण्डलमध्यगम्। सर्वाधिव्याधिशमनं छायाश्लिष्टतनुं भजे॥

सौरमण्डलमध्यस्थं साम्बं संसारभेषजम्। नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम्॥

ध्येयः सदा सवितृमण्डल-मध्यवर्ती नारायणः सरसि-जासन-सन्निविष्टः। केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्ख्यकः॥

शङ्ख-चऋ-गदापाणे द्वारकानिलयाच्युत। गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम्॥

आकाशात् पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम्। सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति॥

श्री केशवं प्रतिगच्छत्यों नम इति॥ कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्। करोमि यद्यत् सकलं परस्मे नारायणायेति समर्पयामि॥ अनेन पूजनेन सपरिवार-भगवान्-सूर्यः प्रीयताम्।

ॐ तत्सद्बह्मार्पणमस्तु।

॥ आदित्यहृदयम्॥

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम्। रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम्॥१॥

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम्। उपागम्याब्रवीद्रामम् अगस्त्यो भगवान् ऋषिः॥२॥

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम्। येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि॥३॥

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम्। जयावहं जपेन्नित्यम् अक्षय्यं परमं शिवम्॥४॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम्। चिन्ताशोकप्रशमनम् आयुर्वर्धनमुत्तमम्॥५॥

रिशममन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम्। पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम्॥६॥

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः। एष देवासुरगणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः॥७॥

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः। महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः॥८॥

पितरो वसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः। वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः॥९॥

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान्। सुवर्णसदृशो भानुर्विश्वरेता दिवाकरः॥१०॥ हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान्। तिमिरोन्मथनः शम्भुस्त्वष्टा मार्तण्ड अंशुमान्॥११॥

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः। अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः॥१२॥

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुस्सामपारगः। घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः॥१३॥

आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः। कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः॥१४॥

नक्षत्रग्रहताराणाम् अधिपो विश्वभावनः। तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोऽस्तु ते॥१५॥

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः। ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः॥१६॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः। नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः॥१७॥

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः। नमः पद्मप्रबोधाय मार्तण्डाय नमो नमः॥१८॥

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे। भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः॥१९॥

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने। कृतघ्रघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः॥२०॥

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे। नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे॥२१॥

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः। पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः॥२२॥ एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः। एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम्॥२३॥

वेदाश्च ऋतवश्चैव ऋतूनां फलमेव च। यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥२४॥

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च। कीर्तयन् पुरुषः कश्चित्रावसीदति राघव॥२५॥

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम्। एतत् त्रिगुणितं जम्वा युद्धेषु विजयिष्यसि॥२६॥

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि। एवमुक्का तदाऽगस्त्यो जगाम च यथाऽऽगतम्॥२७॥

एतच्छुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा। धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान्॥२८॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जन्वा तु परं हर्षमवाप्तवान्। त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान्॥२९॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत्। सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत्॥३०॥

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः। निशिचरपतिसङ्क्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति॥३१॥ ॥इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे आदित्यहृदयं नाम सप्तोत्तरशततमः सर्गः॥

॥ द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः॥

उद्यन्नद्य विवस्वानारोहन्नुत्तरां दिवं देवः। हृद्रोगं मम सूर्यो हरिमाणं चाऽऽशु नाशयतु॥१॥ निमिषार्धेनैकेन द्वे च शते द्वे सहस्रे द्वे। ऋममाण योजनानां नमोऽस्तु ते निलननाथाय॥२॥

कर्म-ज्ञान-ख-दशकं मनश्च जीव इति विश्व-सर्गाय। द्वादशधा यो विचरति स द्वादश-मूर्तिरस्तु मोदाय॥३॥

त्वं हि यजुर्ऋक् साम त्वमागमस्त्वं वषट्कारः। त्वं विश्वं त्वं हंसस्त्वं भानो परमहंसश्च॥४॥

शिवरूपाज्ज्ञानमहं त्वत्तो मुक्तिं जनार्दनाकारात्। शिखिरूपादेश्वर्यं त्वत्तश्चारोग्यमिच्छामि॥५॥

त्विच दोषा दृशि दोषा हृदि दोषा येऽखिलेन्द्रियज-दोषाः। तान् पूषा हतदोषः किश्चिद्रोषाग्निना दहतु॥६॥

धर्मार्थ-काम-मोक्ष-प्रतिरोधानुग्र-ताप-वेग-करान् । बन्दी-कृतेन्द्रिय-गणान् गदान् विखण्डयतु चण्डांशुः॥७॥

येन विनेदं तिमिरं जगदेत्य ग्रसति चरमचरमखिलम्। धृतबोधं तं नलिनीभर्तारं हर्तारमापदामीडे॥८॥

यस्य सहस्राभीशोरभीशु-लेशो हिमांशु-बिम्बगतः। भासयति नक्तमखिलं भेदयतु विपद्-गणानरुणः॥९॥

तिमिरमिव नेत्र-तिमिरं पटलिमवाशेष-रोग-पटलं नः। काशमिवाधि-निकायं कालिपता रोगयुक्ततां हरतात्॥१०॥

वाताश्मरी-गदार्शस्त्वग्-दोष-महोदर-प्रमेहांश्च । ग्रहणी-भगन्दराख्या महतीस्त्वं मे रुजो हंसि॥११॥

त्वं माता त्वं शरणं त्वं धाता त्वं धनं त्वमाचार्यः। त्वं त्राता त्वं हर्ता विपदामर्क प्रसीद मम भानो॥१२॥

इत्यार्या-द्वादशकं साम्बस्य पुरो नभःस्थलात् पतितम्। पठतां भाग्य-समृद्धिः समस्त-रोग-क्षयश्च स्यात्॥१३॥

॥इति श्री-द्वादशार्यासूर्यस्तुतिः सम्पूर्णा॥